

FILIA UNIWERSYTETU MUZYCZNEGO
FRYDERYKA CHOPINA W BIAŁYMSTOKU
Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny, Edukacji Muzycznej i Wokalistyki

PROGRAM KSZTAŁCENIA

DLA KIERUNKU

Instrumentalistyka

INFORMACJE OGÓLNE O PROGRAMIE

1)	Kierunek studiów i specjalność	Instrumentalistyka; specjalność pedagogika instrumentalna – gra na: fortepianie, organach, klawesynie, skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, flecie, oboju, klarncie, fagocie, saksofonie, trąbce, rogu, puzonie, tubie, gitarze, akordeonie, perkusji
2)	Poziom studiów	II stopień
3)	Profil studiów	ogólnoakademicki
4)	Forma lub formy studiów	stacjonarne
5)	Liczba semestrów	4
6)	Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120
7)	Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister
8)	Odniesienie do misji i strategii Uczelni oraz relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów	Absolwenci uzyskują wykształcenie na najwyższym poziomie, doświadczenie zawodowe i wszechstronną wiedzę. Uczelnia stara się kształtować charaktery i postawy twórcze w duchu patriotyzmu i poczuciu odpowiedzialności za kształt polskiej kultury narodowej, w tym za edukację artystyczną, co jest zgodne z misją Uczelni. Rozwijające się talenty studentów pozwalają na podjęcie przez nich szeroko pojętej działalności artystycznej i współuczestniczenie w kształtowaniu otoczenia społeczno-gospodarczego.
9)	Język, w jakim prowadzone są studia	polski
10)	Łączna liczba godzin zajęć	Pedagogika Instrumentalna gra na: <ul style="list-style-type: none">• instrumentach orkiestrowych: 682,5 pkt ECTS• gitarze , akordeonie: 607,5 pkt ECTS• fortepianie :622,5 pkt ECTS• organach, klawesynie : 592,5 pkt ECTS
11)	Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Pedagogika Instrumentalna gra na: fortepianie, organach, klawesynie, skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, flecie, oboju, klarncie, fagocie, saksofonie, trąbce, rogu, puzonie, tubie, gitarze, akordeonie, perkusji

		<ul style="list-style-type: none"> • 120 pkt ECTS
12)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 pkt ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • 5 pkt ECTS
13)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć do wyboru (nie mniej niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS)	36 pkt ECTS
14)	Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego (w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich prowadzonych w formie studiów stacjonarnych)	Nie dotyczy
15)	Łączna liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności	<p>Pedagogika Instrumentalna gra na: fortepianie, organach, klawesynie, skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, flecie, oboju, klarncie, fagocie, saksofonie, trąbce, rogu, puzonie, tubie, gitarze, akordeonie, perkusji</p> <ul style="list-style-type: none"> • 87 pkt ECTS
16)	Wymiar, zasady i formy odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS przypisana do praktyk (jeżeli praktyki są przewidziane)	Nie dotyczy
17)	Warunki ukończenia studiów	<p>Kierunek instrumentalistyka; specjalność: pedagogika instrumentalna – gra na: fortepianie, organach, klawesynie, skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, flecie, oboju, klarncie, fagocie, saksofonie, trąbce, rogu, puzonie, tubie, gitarze, akordeonie, perkusji</p> <ul style="list-style-type: none"> • pokaz lekcji z uczniem szkoły muzycznej II stopnia • recital • samodzielne przygotowanie utworów z zakresu 2 ostatnich lat szkoły muzycznej II stopnia • pisemna praca magisterska • kolokwium

**EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW
INSTRUMENTALISTYKA
STUDIA DRUGIEGO STOPNIA – PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI**

Umiejscowienie kierunku w obszarze kształcenia

Kierunek studiów *Instrumentalistyka* należy do obszaru kształcenia w zakresie sztuki (dziedzina sztuki muzyczne).

Objaśnienie oznaczeń:

- K2** (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się studia drugiego stopnia
W – kategoria wiedzy
U – kategoria umiejętności
K (po podkreślniku) – kategoria kompetencji społecznych
P7 – efekty uczenia się w obszarze kształcenia w ramach szkolnictwa wyższego poziom 7 (studia drugiego stopnia)
1, 2, 3 i kolejne – numer efektu uczenia się

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.) oraz charakterystyki drugiego stopnia dla poziomu 7 określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2218) w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Nazwa kierunku studiów i kod programu kształcenia		<i>Instrumentalistyka</i>
Poziom kształcenia		Studia drugiego stopnia
Profil kształcenia		Ogólnoakademicki
Forma studiów		Stacjonarne
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta		Magister
Obszar kształcenia		Sztuka
Dziedzina nauki i dyscyplina naukowa		Dziedzina sztuk muzycznych. Elementy dyscyplin sztuki: instrumentalistyka
Różnice w stosunku do innych programów o podobnie zdefiniowanych celach i efektach uczenia się prowadzonych na uczelni		Specjalność interdyscyplinarna
Liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania tytułu zawodowego		120 ECTS
TABELA ODNIESIENIE EFEKTÓW KIERUNKOWYCH DO EFEKTÓW OBSZAROWYCH		
symbol efektu	Kierunkowe efekty uczenia się dla absolwenta	kod składnika opisu
WIEDZA		
Wiedza o realizacji prac artystycznych		
K2_W1	Posiada szczegółową znajomość literatury muzycznej, elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów oraz zna repertuar związany z kierunkiem studiów i własną specjalnością	P7S_WG
rozumienie kontekstu dyscyplin artystycznych		
K2_W2	zna i rozumie linie rozwojowe w historii muzyki i związane z nimi tradycje wykonawcze	P7S_WG
K2_W3	posiada szeroką orientację w obszarze piśmiennictwa dotyczącego kierunku studiów, zarówno w aspekcie historii danej dziedziny lub dyscypliny, jak też jej obecnej kondycji	P7S_WK
K2_W4	posiada wiedzę w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w muzyce oraz w zakresie rozwoju technologicznego związanego z wybraną specjalnością, posiada wiedzę dotyczącą budowy instrumentu, konserwacji, napraw, strojenia itp.	P7S_WG
K2_W5	rozpoznaje, definiuje i świadomie wykorzystuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania	
K2_W6	Zna zasady tworzenia prac artystycznych, zna wzorce leżące u podstaw swobodnej kreacji artystycznej	
K2_W7	posiada szeroką wiedzę dotyczącą marketingowych, finansowych i prawnych aspektów zawodu muzyka	
K2_W8	posiada gruntowną wiedzę w zakresie współczesnych teorii psychologicznych i pedagogicznych dotyczących wychowania, rozwoju, funkcjonowania społecznego, uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów w kolejnych etapach edukacyjnych dających kwalifikacje do nauczania w zakresie swej specjalności na wszystkich poziomach edukacji muzycznej	
K2_W9	posiada pogłębioną wiedzę w zakresie etyki zawodowej muzyka i nauczyciela	
UMIEJĘTNOŚCI		
Umiejętności ekspresji artystycznej		
K2_U1	dysponuje pogłębionymi umiejętnościami umożliwiającymi tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych, świadomie wykorzystuje intuicję, emocjonalność i wyobraźnię	P7S_UW

Umiejętności realizacji prac artystycznych		
K2_U2	posiada gruntowną znajomość i umiejętność interpretowania repertuaru związanego z kierunkiem studiów z wykorzystaniem wiedzy dotyczącej kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów	P7S_UW
Umiejętności improwizacyjne		
K2_U3	posiada umiejętność swobodnego kształtowania muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego	P7S_UW
Umiejętności warsztatowe		
K2_U4	posiada warsztat techniczny o wysokim stopniu zaawansowania pozwalający na profesjonalną prezentację muzyczną i świadomie rozwiązuje problemy związane z kierunkiem studiów	P7S_UW
K2_U5	wykazuje wysoki stopień zaawansowania w aspekcie samodzielnego doskonalenia warsztatu technicznego, rozwija swoje umiejętności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych	
K2_U6	potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych i psychologicznych	
umiejętności werbalne		
K2_U7	posiada umiejętność tworzenia rozbudowanych prezentacji w formie słownej i pisemnej, także o charakterze multimedialnym na tematy dotyczące kierunku, jak i szerokiej problematyki z obszaru sztuki, z wykorzystaniem różnych źródeł	P7S_UK
K2_U8	wykazuje umiejętności językowe w zakresie właściwym dla kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 + Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	
umiejętności w zakresie publicznych prezentacji		
K2_U9	W sposób świadomy interpretuje dzieło artystyczne, potrafi nawiązać kontakt z publicznością	P7S_UK
K2_U10	posiada umiejętność do funkcjonowania w różnych formacjach zespołowych i współdziałania z innymi artystami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym	
K2_U11	jest zdolny do podjęcia pracy w zespołach muzycznych w charakterze lidera	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
Niezależność		
K2_K 1	jest kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie kierunku oraz w ramach innych działań kulturotwórczych	P7S_UU P7S_KR
K2_K 2	rozumie potrzebę doskonalenia własnych umiejętności przez całe życie, oraz inspiruje innych do podnoszenia swoich kompetencji	
K2_K 3	w sposób świadomy i odpowiedzialny przewodniczy różnorodnym działaniom zespołowym	
Uwarunkowania psychologiczne		
K2_K 4	posiada umiejętność rozwiązywania problemów natury psychologicznej, adaptowania się do różnorodnych okoliczności występujących w pracy zawodowej	P7S_KK
komunikacja społeczna		
K2_K 5	wykazuje się umiejętnością efektywnego komunikowania się i funkcjonowania w społeczeństwie w roli artysty muzyka i nauczyciela	P7S_KO P7S_KR
K1_K 6	posiada umiejętność prezentowania skomplikowanych zadań w przystępnej formie – z zastosowaniem technologii informacyjnych	
K2_K 7	Jest gotów do podjęcia refleksji na temat działań artystycznych, społecznych, pedagogicznych i naukowych	

6.09.2019, Krystyna Gołaszewska, Wojciech Dunaj

**FILIA UNIWERSYTETU MUZYCZNEGO FRYDERYKA CHOPINA
W BIAŁYMSTOKU**

Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny, Edukacji Muzycznej i Wokalistyki

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW

Instrumentalistyka

specjalność: pedagogika instrumentalna: gra na flecie, oboju, klarnecie, fagocie, saksofonie, rogu, trąbce, puzonie, tubie, perkusji, gitarze, akordeonie, skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, fortepianie, organach, klawesynie.

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA – PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI

Objaśnienie oznaczeń:

- K2** (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się studia drugiego stopnia
W – kategoria wiedzy
U – kategoria umiejętności
K (po podkreślniku) – kategoria kompetencji społecznych
P7 – efekty uczenia się w obszarze kształcenia w ramach szkolnictwa wyższego poziom 7 (studia drugiego stopnia)
S2 – specjalnościowe efekty uczenia się studia drugiego stopnia
1, 2, 3 i kolejne – numer efektu kształcenia

Nazwa kierunku studiów i kod programu uczenia się		<i>Instrumentalistyka</i>	
Poziom kształcenia		Studia drugiego stopnia	
Profil kształcenia		Ogólnoakademicki	
Forma studiów		Stacjonarne	
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta		Magister	
Obszar kształcenia		Sztuka	
Dziedzina nauki i dyscyplina naukowa		Dziedzina sztuk muzycznych. Elementy dyscyplin sztuki: instrumentalistyka	
Różnice w stosunku do innych programów o podobnie zdefiniowanych celach i efektach uczenia się prowadzonych na uczelni		Specjalność interdyscyplinarna	
Liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania tytułu zawodowego		120 ECTS	
symbol efektu specjalnościowego	Kierunkowe efekty uczenia się dla absolwenta	Kod kierunkowy	kod składnika opisu
WIEDZA			
Wiedza o realizacji prac artystycznych			
S2_W1	Posiada szczegółową znajomość literatury muzycznej, elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów oraz zna repertuar związany z kierunkiem studiów i z udziałem własnego instrumentu	K2_W1	P7S_WG
rozumienie kontekstu dyscyplin artystycznych			
S2_W2	zna i rozumie linie rozwojowe w historii muzyki i związane z nimi tradycje wykonawcze	K2_W2	P7S_WG
S2_W3	posiada szeroką orientację w obszarze piśmiennictwa dotyczącego kierunku studiów, zarówno w aspekcie historii danej dziedziny lub dyscypliny, jak też jej obecnej kondycji	K2_W3	
S2_W4	posiada wiedzę w zakresie problematyki związanej z technologiami	K2_W4	

	stosowanymi w muzyce oraz w zakresie rozwoju technologicznego związanego z wybraną specjalnością, posiada wiedzę dotyczącą budowy instrumentów, ich konserwacji, napraw itp.		
S2_W5	rozpoznaje, definiuje i świadomie wykorzystuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania	K2_W5	
S2_W6	Zna zasady tworzenia prac artystycznych, zna wzorce leżące u podstaw swobodnej kreacji artystycznej	K2_W6	
S2_W7	posiada szeroką wiedzę dotyczącą marketingowych, finansowych i prawnych aspektów zawodu muzyka	K2_W7	
S2_W8	posiada gruntowną wiedzę w zakresie współczesnych teorii psychologicznych i pedagogicznych dotyczących wychowania, rozwoju, funkcjonowania społecznego, uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów w kolejnych etapach edukacyjnych dających kwalifikacje do nauczania na instrumencie na wszystkich poziomach edukacji muzycznej	K2_W8	
S2_W9	posiada pogłębioną wiedzę w zakresie etyki zawodowej muzyka i nauczyciela	K2_W9	
UMIEJĘTNOŚCI			
Umiejętności ekspresji artystycznej			
S2_U1	dysponuje pogłębionymi umiejętnościami umożliwiającymi tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych, świadomie wykorzystuje intuicję, emocjonalność i wyobraźnię	K2_U1	P7S_UW
Umiejętności realizacji prac artystycznych			
S2_U2	posiada gruntowną znajomość i umiejętność interpretowania repertuaru związanego ze specjalnością z wykorzystaniem wiedzy dotyczącej kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów	K2_U2	P7S_UW
Umiejętności improwizacyjne			
S2_U3	posiada umiejętność swobodnego kształtowania muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego	K2_U3	P7S_UW
S2_U4	posiada umiejętność do funkcjonowania w różnych formacjach zespołowych i współdziałania z innymi artystami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym	K2_U4	
Umiejętności warsztatowe			
S2_U5	posiada warsztat techniczny o wysokim stopniu zaawansowania pozwalający na profesjonalną prezentację muzyczną i świadomie rozwiązuje problemy związane z obroną specjalnością	K2_U5	P7S_UW P7S_UU
S2_U6	wykazuje wysoki stopień zaawansowania w aspekcie samodzielnego doskonalenia warsztatu technicznego, rozwija swoje umiejętności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych	K2_U6	
S2_U7	potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych i psychologicznych	K2_U7	
Umiejętności werbalne			
S2_U8	posiada umiejętność tworzenia rozbudowanych prezentacji w formie słownej i pisemnej, także o charakterze multimedialnym	K2_U8	P7S_UK
	na tematy dotyczące kierunku, jak i szerokiej problematyki z obszaru sztuki, z wykorzystaniem różnych źródeł		
S2_U9	wykazuje umiejętności językowe w zakresie właściwym dla kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	K2_U9	
Umiejętności zakresie publicznych prezentacji			
S2_U10	W sposób świadomy interpretuje dzieło artystyczne, potrafi	K2_U10	P7S_UK

	nawiązać kontakt z publicznością		
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
Niezależność			
S2_K1	jest kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie kierunku oraz w ramach innych działań kulturotwórczych	K2_K1	P7S_UU P7S_KR
S1_K2	rozumie potrzebę doskonalenia własnych umiejętności przez całe życie, oraz inspiruje innych do podnoszenia swoich kompetencji	K2_K2	
S2_K3	w sposób świadomy i odpowiedzialny przewodniczy różnorodnym działaniom zespołowym	K2_K3	
Uwarunkowania psychologiczne			
S2_K4	posiada umiejętność rozwiązywania problemów natury psychologicznej, adaptowania się do różnorodnych okoliczności występujących w pracy zawodowej	K2_K4	P7S_KK
Komunikacja społeczna			
S2_K5	wykazuje się umiejętnością efektywnego komunikowania się i funkcjonowania w społeczeństwie w roli artysty muzyka i nauczyciela	K2_K5	P7S_KO P7S_KR
S2_K6	Jest gotów do podjęcia refleksji na temat działań artystycznych, społecznych, pedagogicznych i naukowych	K2_K6	

6.09.2019r. Krystyna Gołaszewska, Wojciech Dunaj

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA

specjalność: pedagogika instrumentalna - gra na:

skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, flecie, oboju, fagocie, klawnie, saksofonie, trąbce, puzonie, rogu, tubie, perkusji

studia drugiego stopnia, stacjonarne - 2 lata (4 semestry)

obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczba godzin zajęć					Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punktacja ECTS									
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć					rok I		rok II		rodzaj zajęć			
									wykład	projekt edukacyjny	warsztaty / seminarium	ćwiczenia / lektorat	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr					
											godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS			
56 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH																					
1		instrument główny	W1/U2,3,10/K1	4		1-3	120	44	120				30	9	30	7	30	9	30	19	Ind.
2		praca z akompaniatorem	W1,3/U6,7,2,4/K6	1-4			60	4				60	15	1	15	1	15	1	15	1	Ind.
3	ob.	kameralistyka (obowiązkowy jeden zespół)	U4,5/K3		1	2	60	4	60				30	2	30	2					Ind.
4		praktyka estradowa (występ solo/występ w zespole kameralnym)	U1,6,5,10	1-4				4						1		1		1		1	Ind./Gr.
19 GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH																					
5		literatura specjalistyczna	W1,2/U2/K6	1		2	30	4	30				15	2	15	2					Gr.
6		studia orkiestrowe	W1/U5,4/K1		1	2	30	4				30	15	2	15	2					Gr.
7		zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	W1,3,4,2/U2/K1,3			3	15	2	15								15	2			Gr.
8		propeudeutyka muzyki współczesnej	W2,1/U2/K1,2			4	30	2	30										30	2	Gr.
9	ob.	budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu	W4/U2/K1	3			15	1	15								15	1			Gr.
10		zespoły orkiestrowe	U4,5/K3,1	1-2			120	6			120		60	3	60	3					Gr.
45 GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH																					
11		historia kultury	W2,6/U1,2,7/K1	1		2	60	4	60				30	2	30	2					Gr.
12		estetyka	W7/U6/K3	3		4	60	4	60								30	2	30	2	Gr.
13		seminarium pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6		2		15	2			15				15	2					Gr.
14	ob.	konsultacje pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6	3			7,5	6			7,5						7,5	6			Ind.
15		język angielski	U8/K5	1-2		2	60	4			60		30	2	30	2					Gr.
16	ob.	fakultet *		zgodnie z KPF			0	25						6		6		8		5	
							Razem	683	120	390		143	150	225	30	240	30	113	30	105	30

* forma zaliczenia fakultetu zgodna z formą zaliczenia wybranego przedmiotu

GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH

GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH

GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH

ECTS

56	ob.	4
19	ob.	1
45	ob.	31
120	ob.	36

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA

specjalność: pedagogika instrumentalna - gra na fortepianie

studia drugiego stopnia, stacjonarne - 2 lata (4 semestry)

obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczbę godzin zajęć						Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punktacja ECTS								
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć					rok I		rok II		rodzaj zajęć			
									wykład	projekt edukacyjny	warsztaty / seminarium	ćwiczenia/lektorat	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr					
											godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS			
56 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH																					
1		instrument główny	W1/U2,3,10/K1	4		1-3	120	48	120				30	10	30	8	30	10	30	20	Ind.
2	ob.	kameralistyka (obowiązkowy jeden zespół)	U4,5/K3		1	2	60	4	60				30	2	30	2					Ind.
3		praktyka estradowa (występ solo/występ w zespole kameralnym)	U1,6,5,10	1-4				4						1		1			1		Ind./Gr.
19 GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH																					
4		literatura specjalistyczna	W1,2/U2/K6	1		2	30	4	30				15	2	15	2					Gr.
5		akompaniament do emisji głosu	W1/U2,4,5,6/K3	1-2			30	2				30	15	1	15	1					Ind.
6		zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	W1,3,4,2/U2/K1,3			3	15	2	15								15	2			Gr.
7		propedeutyka muzyki współczesnej	W2,1/U2,9/K1,2			4	30	2	30										30	2	Gr.
8	ob.	budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu	W4/U2/K1	3			15	1	15								15	1			Gr.
9		chór	U4,5/K3,1			1-2	120	8			120		60	4	60	4					Gr.
45 GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH																					
10		historia kultury	W2,6/U1,2,7/K1	1		2	60	4	60				30	2	30	2					Gr.
11		estetyka	W7/U6/K3	3		4	60	4	60								30	2	30	2	Gr.
12		seminarium pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6			2	15	2			15				15	2					Gr.
13	ob.	konsultacje pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6	3			7,5	6			7,5						7,5	6			Ind.
14		język angielski	U8/K5	1-2		2	60	4			60	30	2	30	2						Gr.
15	ob.	fakultet *		zgodnie z KPF			0	25					6		6		8		5		
							Razem	623	120	390		143	90	210	30	225	30	97,5	30	90	30

* forma zaliczenia fakultetu zgodna z formą zaliczenia wybranego przedmiotu

GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH	56	ob.	4
GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH	19	ob.	1
GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH	45	ob.	31
ECTS	120	ob.	36

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA

specjalność: pedagogika instrumentalna - gra na: organach, klawesynie

studia drugiego stopnia, stacjonarne - 2 lata (4 semestry)

obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczba godzin zajęć						Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punktacja ECTS									
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć				rok I		rok II		rodzaj zajęć					
									wykład	projekt edukacyjny	warsztaty / seminarium	ćwiczenia / lektorat	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr						
										godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS					
58 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH																						
1		instrument główny	W1/U2,5,10/K1	4		1-3	120	50	120				30	11	30	9	30	10	30	20	Ind.	
2	ob.	kameralistyka (obowiązkowy jeden zespół)	U4,5/K3		1	2	60	4	60				30	2	30	2					Ind.	
3		praktyka estradowa (występ solo/występ w zespole kameralnym)	U1,6,5,10	1-4				4						1		1			1		Ind./Gr.	
17 GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH																						
4		literatura specjalistyczna	W1,2/U2/K6	1		2	30	4	30				15	2	15	2					Gr.	
5		zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	W1,3,4,2/U2/K1,3			3	15	2	15								15	2			Gr.	
6		propedeutyka muzyki współczesnej	W2,1/U2,9/K1,2			4	30	2	30										30	2	Gr.	
7	ob.	budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu	W4/U2/K1	3			15	1	15								15	1			Gr.	
8		chór	U4,5/K3,1		1-2		120	8		120			60	4	60	4					Gr.	
45 GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH																						
9		historia kultury	W2,6/U1,2,7/K1	1		2	60	4	60				30	2	30	2					Gr.	
10		estetyka	W7/U6/K3	3		4	60	4	60								30	2	30	2	Gr.	
11		seminarium pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6		2		15	2		15					15	2					Zb.	
12	ob.	konsultacje pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6	3			7,5	6		7,5							7,5	6			Ind.	
13		język angielski	U8/K5	1-2		2	60	4			60	30	2	30	2						Gr.	
14	ob.	fakultet *					0	25					6		6		8			5		
							Razem	593	120	390			143	60	195	30	210	30	97,5	30	90	30

* forma zaliczenia fakultetu zgodna z formą zaliczenia wybranego przedmiotu

GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH

GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH

GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH

ECTS

58	ob.	4
17	ob.	1
45	ob.	31
120	ob.	36

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA

specjalność: pedagogika instrumentalna - gra na: akordeonie, gitarze

studia drugiego stopnia, stacjonarne - 2 lata (4 semestry)

obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczba godzin zajęć					Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punktacja ECTS								rodzaj zajęć		
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć					rok I		rok II		rodzaj zajęć				
									wykład	projekt edukacyjny	warsztaty / seminarium	ćwiczenia / lektorat	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr						
										godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS					
58 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH																						
1		instrument główny	W1,U2,5,10/K1	4		1-3	120	49	120					30	11	30	9	30	9	30	20	Ind.
2		praca z akompaniamentem	W1,3/U6,7,2,4/K6	3			15	1				15						15	1			Ind.
3	ob.	kameralistyka (obowiązkowy jeden zespół)	U4,5/K3		1	2	60	4	60					30	2	30	2					Ind.
4		praktyka estradowa (występ solo/występ w zespole kameralnym)	U1,6,5,10	1-4				4							1		1			1		Ind./Gr.
17 GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH																						
5		literatura specjalistyczna	W1,2/U2/K6	1		2	30	4	30					15	2	15	2					Gr.
6		zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	W1,3,4,2/U2/K1,3			3	15	2	15									15	2			Gr.
7		propedeutyka muzyki współczesnej	W2,1/U2,9/K1,2			4	30	2	30											30	2	Gr.
8	ob.	budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu	W4/U2/K1	3			15	1	15									15	1			Gr.
9		chór	U4,5/K3,1			1-2	120	8			120			60	4	60	4					Gr.
45 GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH																						
10		historia kultury	W2,6/U1,2,7/K1	1		2	60	4	60					30	2	30	2					Gr.
11		estetyka	W7/U6/K3	3		4	60	4	60									30	2	30	2	Gr.
12		seminarium pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6		2		15	2		15					15	2						Zb.
13	ob.	konsultacje pisemnej pracy magisterskiej	W1,3/U8/K4,6	3			7,5	6		7,5								7,5	6			Ind.
14		język angielski	U8/K5	1-2		2	60	4			60			30	2	30	2					Gr.
15	ob.	fakultet *		zgodnie z KPF			0	25							6		6			8		5
							Razem	608	120	390		143	75	195	30	210	30	113	30	90	30	

* forma zaliczenia fakultetu zgodna z formą zaliczenia wybranego przedmiotu

GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH

GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH

GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH

ECTS

58	ob.	4
17	ob.	1
45	ob.	31
120	ob.	36

TREŚCI PROGRAMOWE

Instrument główny – akordeon	<ol style="list-style-type: none"> 1. Doskonalenie wykonawstwa akordeonowego, pamięci, wyobraźni i wrażliwości muzycznej 2. Poznawanie repertuaru koncertowego oraz doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy nad zagadnieniami technicznymi i interpretacyjnymi 3. Utrwalanie praktycznych umiejętności nieodzownych w samodzielnej działalności estradowej, doskonalenie cech artystycznych 4. Kształtowanie umiejętności niezbędnych w przyszłej pracy pedagogicznej, nakierowanie uwagi na możliwości i sposoby przekazu umiejętności akordeonowo- muzycznych młodszemu pokoleniu uczących się
Instrument główny – gitara	<p>Poszerzanie repertuaru o oryginalne kompozycje na gitarę oraz transkrypcje gitarowe obejmujące dzieła od XVI w. do współczesności. Doskonalenie techniki wykonawczej, wyobraźni artystycznej, wyczucia formy utworu, Rozwijanie posiadanej wrażliwości na dźwięk, barwę i dynamikę. Doskonalenie wykonawstwa w warunkach koncertowych. Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnorodnymi sposobami zapisu muzycznego (tabulatura włoska, tabulatura francuska, tabulatura niemiecka, różne rodzaje zapisu transponującego, współczesne sposoby zapisu nowoczesnych efektów brzmieniowych). 60</p> <p>Rozwijanie wrażliwości artystycznej, rozwijanie indywidualnego podejścia do rozwiązywania problemów estetycznych, rozwijanie wrażliwości na dźwięk, jego barwę, doskonalenie umiejętności operowania zróżnicowaną artykulacją dźwięku, stymulacja indywidualnego podejścia studenta do operowania możliwościami artystycznymi gitary.</p> <p>Drugi rok studiów magisterskich kończy się egzaminem (dyplom magisterski), na którym student podczas swojego recitalu, powinien zaprezentować zróżnicowane pod względem stylistycznym i formalnym, pozycje z literatury gitarowej.</p>
Instrument główny – skrzypce	<p>Program podzielony jest na bloki tematyczne.</p> <p>Przedstawione poniżej treści tematyczne są stałe w ramach każdego z sześciu semestrów. Zróżnicowany jest stopień trudności i tempo realizacji ćwiczeń w kolejnych semestrach, uwzględniając predyspozycje studentów.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Doskonalenie techniki gry na skrzypcach, pogłębienie umiejętności w zakresie różnorodnych technik wykonawczych (artykulacja, brzmienie, barwa, technika prawej i lewej ręki) koniecznych do realizacji dzieł w różnych stylach – od baroku po muzykę współczesną, w oparciu o dostępne publikacje i opracowania metodyczne. 2. Przygotowanie do występów publicznych, poprzez realizowanie obowiązkowych i nadobowiązkowych praktyk estradowych. 3. Pogłębianie umiejętności samodzielnej odczytywania i budowania formy dzieła muzycznego 4. Pogłębienie umiejętności samodzielnego opracowania tekstu muzycznego pod względem wykonawczym – technicznym oraz interpretacyjnym – artystycznym na poziomie pozwalającym na publiczne występy solowe i kameralne 5. Przygotowanie warsztatu wykonawczego umożliwiającego podjęcie pracy w zespole orkiestrowym 6. Umiejętność analizy zagadnień interpretacyjnych i wykonawczych w opracowywanych utworach i racjonalnego rozwiązywania zawartych w nich problemów w kontekście przyszłej samodzielnej pracy w charakterze instrumentalisty, a także nauczyciela skrzypiec w szkolnictwie muzycznym II stopnia. 7. Zdobycie wiedzy i umiejętności pozwalającej na podjęcie nauki na studiach III stopnia (doktoranckich). 1. 8. Rozszerzenie repertuaru; zalecane opanowanie przynajmniej jednego wielkiego koncertu romantycznego (Czajkowski, Brahms, Sibelius itp.) oraz jednej z 3 fug z Sonat na skrzypce solo J.S.Bacha lub Ciacciony z Partity d-moll

Instrument główny – altówka, flet, fagot, obój, klarnet, saksofon, trąbka, tuba, puzon,	<ol style="list-style-type: none"> 1. doskonalenie techniki gry; 2. poznanie i opanowanie szerokiego zakresu literatury przedmiotu z uwzględnieniem najnowszych kompozycji; 3. doskonalenie umiejętności samodzielnego opracowywania i interpretacji utworów o zaawansowanym stopniu trudności; 4. kształtowanie wrażliwości na barwę dźwięku, sposób prowadzenia frazy, umiejętność odpowiedniego doboru środków wyrazu; 5. kształtowanie umiejętności świadomego doboru repertuaru oraz nabywanie doświadczeń estradowych; 6. wykorzystanie znajomości fizjologii gry i psychologii muzyki do opanowania tremy; 7. rozwijanie umiejętności współpracy z akompaniatorem, w zespole kameralnym i orkiestrze symfonicznej;
Instrument główny – wiolonczela	<p>Program podzielony jest na bloki tematyczne.</p> <p>Przedstawione poniżej treści tematyczne są stałe w ramach każdego z sześciu semestrów. Zróżnicowany jest stopień trudności i tempo realizacji ćwiczeń w kolejnych semestrach, uwzględniając predyspozycje studentów.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Doskonalenie techniki gry na wiolonczeli, pogłębienie umiejętności w zakresie różnorodnych technik wykonawczych (artykulacja, brzmienie, barwa, technika prawej i lewej ręki) koniecznych do realizacji dzieł w różnych stylach – od baroku po muzykę współczesną, w oparciu o dostępne publikacje i opracowania metodyczne. 2. Przygotowanie do występów publicznych, poprzez realizowanie obowiązkowych i nadobowiązkowych praktyk estradowych. 3. Pogłębianie umiejętności samodzielnego odczytywania i budowania formy dzieła muzycznego 4. Pogłębienie umiejętności samodzielnego opracowania tekstu muzycznego pod względem wykonawczym – technicznym oraz interpretacyjnym – artystycznym na poziomie pozwalającym na publiczne występy solowe i kameralne 5. Przygotowanie warsztatu wykonawczego umożliwiającego podjęcie pracy w zespole orkiestrowym 6. Umiejętność analizy zagadnień interpretacyjnych i wykonawczych w opracowywanych utworach i racjonalnego rozwiązywania zawartych w nich problemów w kontekście przyszłej samodzielnej pracy w charakterze instrumentalisty, a także nauczyciela wiolonczeli w szkolnictwie muzycznym II stopnia. 7. Zdobywanie wiedzy i umiejętności pozwalającej na podjęcie nauki na studiach III stopnia (doktoranckich). 8. Rozszerzenie repertuaru; zalecane opanowanie przynajmniej jednego wielkiego koncertu romantycznego (Dworzak, Schumann, Elgar itp.) oraz jednego z preludium z IV, V lub VI Suity na wiolonczelę solo J. S. Bacha)
Instrument główny – kontrabas	<ol style="list-style-type: none"> 1. Doskonalenie techniki gry na kontrabasie, pogłębienie umiejętności w zakresie różnorodnych technik wykonawczych (artykulacja, brzmienie, barwa, technika prawej i lewej ręki) koniecznych do realizacji dzieł w różnych stylach – od baroku po muzykę współczesną, w oparciu o dostępne publikacje i opracowania metodyczne. 2. Przygotowanie do występów publicznych, poprzez realizowanie obowiązkowych i nadobowiązkowych praktyk estradowych. 3. Pogłębianie umiejętności samodzielnego odczytywania i budowania formy dzieła muzycznego 4. Pogłębienie umiejętności samodzielnego opracowania tekstu muzycznego pod względem wykonawczym – technicznym oraz interpretacyjnym – artystycznym na poziomie pozwalającym na publiczne występy solowe i kameralne 5. Przygotowanie warsztatu wykonawczego umożliwiającego podjęcie pracy w zespole orkiestrowym 6. Umiejętność analizy zagadnień interpretacyjnych i wykonawczych w opracowywanych utworach i racjonalnego rozwiązywania zawartych w

	<p>nich problemów w kontekście przyszłej samodzielnej pracy w charakterze instrumentalisty, a także nauczyciela kontrabasu w szkolnictwie muzycznym II stopnia.</p> <p>7. Zdobyć wiedzy i umiejętności pozwalającej na podjęcie nauki na studiach III stopnia (doktoranckich).</p> <p>8. Rozszerzenie repertuaru. Opracowanie i opanowanie repertuaru o charakterze konkursowym: etiud, kaprysów, sonat, koncertów, miniatur, dzieł na kontrabas solo J. S. Bacha i H. Fryby</p>
Instrument główny – perkusja	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pogłębienie wiedzy o rudymentach , ich odmianach i zastosowanie najnowszych technik dźwiękowo - wizualnych w grze na werblu. 2. Rozbudowa repertuaru o utwory współczesne bazujące na najnowszych aspektach gry ,z teatrem instrumentalnym włącznie. 3. Poznanie utworów na kotły E.Cartera oraz umiejętność stosowania zawartych w nich efektów dźwiękowych . Opanowanie zmian i zależności czasowych w zapisie nutowym. 4. Kontynuacja pracy nad strojem oraz jego zmianami w oparciu o repertuar współczesny. 5. Pogłębienie wiedzy na temat pedalizacji i związanych z nią technik wykonawczych oraz zwiększanie swobody w stosowaniu tłumienia pałkami i dłońmi. 6. Praca nad utworami z różnych epok z zastosowaniem współczesnych technik wykonawczych. 7. Rozbudowanie repertuaru oraz pogłębianie możliwości wykonawczych. 8. Poznanie koncertów na marimbę. 9. Odkrywanie możliwości adaptowania utworów napisanych na inne instrumenty do repertuaru ksylofonowego. 10. Pogłębianie wiedzy na temat instalacji instrumentów w realizacji utworów multiperkusyjnych.
Instrument główny – fortepian	<ol style="list-style-type: none"> 1. Doskonalenie pianistyki, pamięci, wyobraźni i wrażliwości muzycznej. 2. Poznawanie repertuaru koncertowego oraz doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy nad zagadnieniami technicznymi i interpretacyjnymi również w oparciu o literaturę nt. pianistyki 3. Utrwalanie praktycznych umiejętności nieodzownych w samodzielnej działalności estradowej, doskonalenie cech artystycznych 4. Kształtowanie umiejętności niezbędnych w przyszłej pracy pedagogicznej
Instrument główny – organy	<ol style="list-style-type: none"> 1. prezentacje artystyczne, interpretacje utworów bogatej literatury organowej z podziałem na style: <ul style="list-style-type: none"> – „starowłoski”, – barokową muzykę francuską – twórczość kompozytorów „północnoniemieckich” 2. Dzieła Johanna Sebastiana Bacha 3. Dzieła epoki romantyzmu francuskiego i niemieckiego, twórczość kompozytorów XX wieku, w tym postromantyków francuskich. 4. Omówienie zasad działania organów piszczałkowych o różnej trakturze i o dostosowaniu artykulacji do sposobu grania <ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z repertuarem z podstawowego kanonu wykonawczego muzyki organowej reprezentującym różne style i wzorce wykonawcze wybranych epok – praca nad repertuarem do publicznej prezentacji, koncertu i przesłuchania – praca nad stylową rejestracją i artykulacją zgodną z kanonem wykonawczym danej epoki – samodzielne opracowanie utworu 5. Zagadnienia związane z solowym lub kameralnym występem publicznym
Instrument główny – klawesyn	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagadnienia techniczne- rozwój techniki klawesynowej na przykładzie różnych form – sonaty, fantazje, fugi i in. 2. Zagadnienia merytoryczne – temperacje klawesynu,

	<ol style="list-style-type: none"> 3. Preludia niemienzurowane, 4. Praca nad formami tanecznymi, 5. Praca nad wybranymi utworami z różnych szkół narodowych. 6. Zagadnienia interpretacyjne – kształtowanie świadomych, zróżnicowanych podejść do problemów merytorycznych-specyfika temp, artykulacja, aplikatura, inegalité itp. 7. Nauka tworzenia własnych programów koncertowych 8. Wybór odpowiedniego programu dyplomowego
Praca z akompaniatorem	<ol style="list-style-type: none"> 1. Praca nad wyrównaniem artykulacji, wspólnym frazowaniem i punktualnością. 2. Dobór repertuaru umożliwiający dalszy rozwój współpracy. 3. Udział w konkursach i festiwalach. 4. Dalszy rozwój współpracy muzycznej. Kolektywne muzykowanie. 5. Rozwój repertuaru, świadomość roli solisty i instrumentu akompaniującego. 6. Udział w konkursach i festiwalach. 7. Świadoma realizacja partii w porozumieniu z instrumentalistą akompaniującym. 8. Budowanie formy dzieła na zasadzie współistnienia kilku wykonawców, wspólne środki ciężkości i punkty kulminacyjne. 9. Udział w konkursach i festiwalach.
Kameralistyka	<ol style="list-style-type: none"> 1. kształcenie i rozwijanie uniwersalnych umiejętności instrumentalnych 2. rozwijanie wrażliwości ogólnomuzycznej 3. wykorzystywanie i pogłębianie praktycznych umiejętności instrumentalnych w partnerstwie artystycznym 4. poszerzanie znajomości repertuaru kameralnego
Praktyka estradowa	Publiczna prezentacja (występ artystyczny) co najmniej 1 raz w semestrze utworu solowego lub kameralnego (poza obowiązującym egzaminem i kolokwium technicznym) – forma uzupełnienia treści programowych przedmiotów: instrument główny i kameralistyka (w ramach przydzielonych tym przedmiotom godzin i punktów ECTS)
Propedeutyka muzyki współczesnej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Olivier Messiaen; zastosowanie modi, rytmów nieodwracalnych i wartości dodanych, inspiracje etniczne, religijne i ze świata przyrody; różne sposoby notacji (<i>Kwartet na koniec czasów</i>, <i>Ptaki egzotyczne</i>); 2. Ekspansja ekspresjonizmu i atonalności; dodekafonia, druga szkoła wiedeńska (Arnold Schönberg <i>Ocalały z Warszawy</i>, Alban Berg <i>Koncert skrzypcowy „Pamięci Anioła”</i>, Anton Webern <i>Symfonia op. 21</i>); 3. Strukturalizowanie przebiegów serialnych (Anton Webern <i>Wariacje fortepianowe</i>, Olivier Messiaen <i>Etiudy rytmiczne</i>); 4. <i>Minimal music</i> na przykładzie twórczości Steve’ Reicha; procesy postrzegalne, efekt przesunięcia fazowego, idea niekończącego się kanonu (<i>It’s Gonna Rain</i>, <i>Sextet</i>, <i>Piano Phase</i>, <i>Drumming</i>, <i>Desert Music</i>, <i>New York Counterpoint</i>, <i>Electric Counterpoint</i>, <i>Different Trains</i>, <i>Clapping Music</i>, <i>Tehillim</i>); 5. Wojciech Kilar – język dźwiękowy poematów muzycznych inspirowanych folklorem Podhala (<i>Krzesany</i>, <i>Orawa</i>, <i>Kościelec</i>); 6. Przemiany stylistyczne w twórczości Henryka Mikołaja Góreckiego (<i>Beatus vir</i>, <i>II Symfonia „Kopernikowska”</i>, <i>III Symfonia „Symfonia pieśni żalonych”</i>); 7. Sonoryzm; Krzysztof Penderecki <i>Tren</i>, Kazimierz Serocki <i>Fantasmagoria</i>; preparacja fortepianu; 8. Muzyka konkretna (Pierre Schaeffer <i>Etude Noire</i>, Włodzimierz Kotoński <i>Etiuda na jedno uderzenie w talerz</i>); ewolucja muzyki elektroakustycznej (Karlheinz Stockhausen); 9. Aleatoryzm na podstawie wybranych przykładów z literatury muzycznej; John Cage, Witold Lutosławski (<i>Gry weneckie</i>), Peteris Vasks (<i>Koncert na rożek angielski</i>, <i>Message</i>); <p>Serializm i jego konsekwencje (Pierre Boulez, Karlheinz Stockhausen, Luigi Nono);</p>

Literatura specjalistyczna (klawesyn)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznanie rozwoju techniki klawesynowej/organowej na przykładzie różnych form – sonaty, fantazje, fugi i in. 2. Zapoznanie się z literaturą solową oraz kameralną, a także z różnymi szkołami narodowymi 3. Zapoznanie się z zagadnieniami interpretacyjnymi kształtującymi świadomość podejścia do problemów merytorycznych 4. Nauka tworzenia własnych programów koncertowych 5. Wybór odpowiedniego programu dyplomowego
Literatura specjalistyczna (instrumenty orkiestrowe, akordeon, gitara, fortepian, organy)	<p>Program przedstawia literaturę tubową różnych epok i stylów z wykorzystaniem techniki audiowizualnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentacja nagrań należących do kanonu literatury przedmiotu od baroku po twórczość XX i XXI wieku; – omówienie biografii czołowych kompozytorów oraz charakterystyka ich spuścizny ze szczególnym uwzględnieniem utworów poszczególnych instrumentów, przybliżenie okoliczności powstania wybranych kompozycji, omówienie ich budowy formalnej; – omówienie biografii wybitnych tubistów – przedstawicieli poszczególnych szkół narodowych i ich wpływu na rozwój literatury tubowej i techniki wykonawczej; – umiejętność korzystania z różnych źródeł przekazu informacji. <ol style="list-style-type: none"> 1. Literatura okresu baroku i klasycyzmu. 2. Literatura okresu romantyzmu. 3. Literatura powstała w XX i XXI w. 4. Analiza współczesnych technik wykonawczych oraz sposobu ich zapisu.
Literatura specjalistyczna (skrzypce)	<ol style="list-style-type: none"> 1. PODSTAWY ROZWOJU ROSYJSKIEJ SZKOŁY SKRZYPCOWEJ. Życie muzyczne XIX-to wiecznej Rosji. Petersburska szkoła skrzypcowa. Odeska szkoła skrzypcowa. Osobowości artystyczne i pedagogiczne – L. Auer, P. Stolarski Radziecka violinistyka. Moskiewska szkoła skrzypcowa. Leningradzka szkoła skrzypcowa. Osobowości artystyczne i pedagogiczne – A. Jampolski, J. Jankielewicz, D. Ojstrach, L. Kogan. Literatura rosyjska i radziecka w nagraniach historycznych. 2. WĘGIERSKA SZKOŁA SKRZYPCOWA A LITERATURA. Skrzypkowie pochodzenia węgierskiego a rozwój wiolinistyki europejskiej XIX i XX w. Józef Joachim – twórca sukcesów berlińskiej szkoły skrzypcowej. Leopold Auer - twórca sukcesów petersburskiej szkoły skrzypcowej. Carl Flesch - twórca sukcesów europejskiej szkoły skrzypcowej. Węgierska literatura skrzypcowa w nagraniach historycznych. 3. WIOLINISTYKA AMERYKAŃSKA. Życie muzyczne Ameryki II połowy XIX w. Imigracja europejska a rozwój amerykańskiej wiolinistyki. Znaczenie uczelni amerykańskich w życiu muzycznym Ameryki- Curtis Institute w Filadelfii, Juilliard School of Music w Nowym Jorku, Osobowości artystyczne i pedagogiczne – A. Spalding, L. Persinger, I. Galamian. Przegląd młodzieńczych nagrań – Y. Menuhin, R. Ricci, M. Rabin. Rola polskich wiolinistów w kształtowaniu oblicza muzycznego Ameryki – archiwalne nagrania skrzypków: P. Kochański, J. Gingold, S. Goldberg, B. Gimpel, R. Totenberg. Rola rosyjskich wiolinistów w kształtowaniu oblicza muzycznego Ameryki – archiwalne nagrania: E. Zimbalist, M. Elman, T. Seidel, J. Heifetz, N. Milstein i in. Amerykańska literatura skrzypcowa w nagraniach historycznych.

	<p>4. SZKOŁY NARODOWE A LITERATURA SKRZYPCOWA. Finlandia, Norwegia, Hiszpania, Holandia, Rumunia, Szwajcaria – portrety twórców, przegląd archiwalnych nagrań (P. Sarasate, J. Sibelius, G. Enescu i in.)</p> <p>5. ROZWÓJ POLSKIEJ LITERATURY SKRZYPCOWEJ. Tradycje skrzypcowe XVI-to i XVII-to wiecznej Polski – materiały źródłowe. Mieszczkańska kultura muzyczna XIX-to wiecznej Polski a literatura. Wiek XIX – era skrzypków wirtuozów. Osobowości artystyczne i pedagogiczne – K. Lipiński, A. Kątski, H. Wieniawski, S. Barcewicz, I. Lotto. XIX-to wieczna polska literatura skrzypcowa w nagraniach historycznych. Osobowości artystyczne i pedagogiczne: I. Dubiska, E. Umińska, Z. Feliński, T. Wroński, Z. Brzewski, H. Palulis. Polska literatura skrzypcowa w historycznych nagraniach.</p> <p>6. PODSTAWY ROZWOJU SZKOŁY FRANKO-BELGIJSKIEJ. Francuska literatura skrzypcowa u schyłku XVII i I połowy XVIII w. Historia Konserwatorium Paryskiego – osobowości artystyczne i pedagogiczne: P. Gavinies, R. Kreutzer, P. Rode, P. M. Baillot. G.B. Viotti – ojciec francuskiej szkoły skrzypcowej. Osiągnięcia francuskiej szkoły skrzypcowej na przełomie XIX i XX w. Reprezentanci belgijskiej szkoły skrzypcowej z przełomu XIX i XX w.; przegląd literatury: H. Beriot, H. Vieuxtemps, E. Ysaye – w nagraniach historycznych.</p>
Studia orkiestrowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznawanie repertuaru orkiestrowego oraz doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy nad zagadnieniami technicznymi i interpretacyjnymi. 2. Doskonalenie umiejętności czytania nut. 3. Doskonalenie techniki instrumentalnej, wyobraźni i wrażliwości muzycznej. 4. Wdrażanie odpowiedzialności za wykonanie partii orkiestrowych w grupie.
Zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	<ol style="list-style-type: none"> 1 Barok – cechy stylu – przypomnienie wiadomości 2 Tańce narodowe – Włochy, Francja, Anglia, Hiszpania, Niemcy 3 Suita – włoska, francuska, angielska, niemiecka 4 Sonata – geneza i rozwój w XVII-XVIII 5 Concerto grosso i koncert solowy - geneza i rozwój w XVII-XVIII 6-7 Opera – rozwój we Włoszech, Francji i Anglii w wieku XVII i XVIII 8 Zdobnictwo wokalne przeniesione na grunt muzyki instrumentalnej 9 Instrumenty klawiszowe – rozwój w XVII i XVIII wieku 10 Instrumentarium orkiestrowe – rozwój w wieku XVII i XVIII 11 Klasycyzm – główne założenia stylistyczne w oparciu o twórczość Haydna, Mozarta i Beethovena 12 Kompozytorzy włoscy XVII i XVIII wieku – praca z tekstem – przykłady muzyczne i nutowe 13 Kompozytorzy francuscy XVII i XVIII wieku – praca z tekstem – przykłady muzyczne i nutowe 14 Kompozytorzy angielscy XVII i XVIII wieku – praca z tekstem – przykłady muzyczne i nutowe 15 Kompozytorzy niemieccy XVII i XVIII wieku – praca z tekstem – przykłady muzyczne i nutowe
Zespoły orkiestrowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. rozwijanie uniwersalnych umiejętności instrumentalnych 2. rozwijanie wrażliwości ogólnomuzycznej 3. doskonalenie dobrych nawyków wzajemnego słuchania się, szybkiej orientacji, dbałości o rytm, intonację i wspólne frazowanie; 4. rozwijanie i doskonalenie zespołowej techniki wykonawczej 5. wykorzystywanie praktycznych umiejętności instrumentalnych w partnerstwie artystycznym 6. poszerzanie znajomości repertuaru

	orkiestrowego z udziałem reprezentowanego przez studenta instrumentu: instrumentalnego, instrumentalno-wokalnego i dziełami operowymi
Historia kultury	<p>Podzielone na semestry – każdy semestr osobno. Treści programowe ponumerowane, numeracja ciągła niezależnie od liczby semestrów</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Paryż – artystyczna stolica XIX wieku (miasto, architektura, wnętrza) 2. "Życ w pięknie": Aesthetic Movement, ruch Arts&Crafts, secesja w sztuce użytkowej i wnętrzach na przełomie XIX i XX wieku; 3. Awangardy początku XX wieku i ich rozwój w dwudziestoleciu międzywojennym; 4. Nurt metafizyczny, ruch dada i surrealizm w sztukach plastycznych XX wieku; 5. Fotografia artystyczna – prekursorzy w wieku dziewiętnastym i mistrzowie fotografii w XX w. 6. Plakat i grafika reklamowa jako forma wypowiedzi artystycznej; 7. Sztuka kreacji – relacje między modą a sztuką w XX wieku. <p>Semestr II</p> <ol style="list-style-type: none"> 8. Architekci nowoczesności: Bauhaus, modernizm, styl międzynarodowy 9. Wzornictwo i sztuka użytkowa XX wieku 10. Sztuka po II wojnie światowej – główne tendencje rozwojowe. Neoabstrakcjonizm, action painting i jego odmiany. 11. Nowe awangardy lat 60. XX w. (op-art, sztuka kinetyczna); 12. Pop-art w Ameryce i w Europie; 13. Happening i performance. Body art. Land-art. Sztuka multimedialna; 14. Sztuka w przestrzeni publicznej. Słynne kolekcje i muzea sztuki współczesnej na świecie.
Estetyka	<p>Ogólna problematyka estetyki, jej metody i najważniejsze kierunki; problematyka estetyki w aspekcie potocznym: przyroda, otoczenie kulturowe; twórca i twórczość artystyczna, zagadnienie dzieła sztuki, jego odbiorcy i przeżycie estetyczne wraz z estetycznym wartościowaniem.</p> <p>Estetyka okresu archaicznego ze szczególnym uwzględnieniem poglądów estetycznych Greków (Homera, Hezjoda); estetyka klasyczna (literatura i sztuki plastyczne, pitagorejczycy, Demokryt, sofisci i Sokrates, estetyka Platona i Arystotelesa); estetyka średniowiecza w spotkaniu wschodu z zachodem, estetyka muzyki średniowiecznej; estetyka nowożytna – 1400-1700 (teoria sztuki odrodzenia, humanizm, estetyka muzyki renesansu, estetyka baroku, estetyka osiemnastowieczna Francji i Włoch).</p>
Seminarium pisemnej pracy magisterskiej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Istota i pojęcie metodologii 2. Organizacja i etapy badań naukowych 3. Metody badawcze i ich znaczenie
Konsultacje pisemnej pracy magisterskiej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podjęcie pracy w charakterze nauczyciela gry na instrumencie w szkolnictwie muzycznym II stopnia 2. Możliwość przystąpienia do egzaminów wstępnych na studia III stopnia (doktoranckich) 3. Prowadzenie działalności koncertowej – kameralnej lub solowej
Język angielski	<p>opcja 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcia z podstaw teorii muzyki, instrumentoznawstwa i kultury muzycznej. 2. Wybrane zagadnienia z gramatyki i słowotwórstwa. 3. Dziedzictwo kulturowe, tradycja, tożsamość narodowa. 4. Zajęcia o tematyce zmiennej. 5. Sztuki wizualne. 6. Komputeryzacja i postęp techniczny w procesie edukacji. 7. Lider w grupie: relacje interpersonalne 8. Sukces w życiu, kariera. 9. Praca – kwalifikacje, rekrutacja, awans zawodowy, tryb pracy, problemy w pracy. 10. Wybrane zagadnienia leksykalne i gramatyczne. 11. Zajęcia o tematyce zmiennej. <p>opcja 2</p>

	<p>1* Pojęcia z podstaw teorii muzyki, instrumentoznawstwa i kultury muzycznej.</p> <p>2* Czego „słuchać” w muzyce, główne składniki muzyki; orkiestra i jej ewolucja.</p> <p>3* Wybrane zagadnienia z gramatyki i słowotwórstwa.</p> <p>4* Zajęcia o tematyce zmiennej</p> <p>5* Umysł i jego potencjał.</p> <p>6* Sztuki wizualne; dzieła sztuki jako inwestycja.</p> <p>7* Krytyka w sztuce; obiektywizm, kryteria oceny.</p> <p>8* Akademicki język angielski</p> <p>9* Rewolucjoniści w muzyce – Strawiński, Debussy – i ich warsztat muzyczny.</p> <p>10* Wybrane zagadnienia z gramatyki i słowotwórstwa.</p> <p>11* Zajęcia o tematyce zmiennej</p>
Chór	<p>Program ustala pedagog prowadzący chór w zależności od planowanych przedsięwzięć artystycznych, a także w porozumieniu z pedagogiem studenta odnośnie egzaminu dyplomowego z dyrygowania.</p> <p>Doboru repertuaru na koncert dyplomantów dokonuje się na podstawie możliwości wykonawczych zespołu oraz możliwości manualnych studenta – dyplomanta, jego umiejętności z zakresu metodyki prowadzenia zespołów wokalnych i emisji zbiorowej. Program obejmuje utwory chóralne z różnych epok a cappella i z towarzyszeniem instrumentów.</p> <p>Program posiada stałe elementy w ramach każdego z czterech semestrów. Dotyczą one problematyki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kształcenia emisji głosu (postawa, oddech, ćwiczenia: rozluźniające, aparatu artykulacyjnego, wokalne ćwiczenia melodyczne z uwzględnieniem zmian artykulacyjnych i dynamiki, harmoniczne, wyrównujące brzmienie w głosach i inne), 2. praktycznych umiejętności w zakresie metodyki prowadzenia zespołów wokalnych (prowadzenie rozśpiewania, rozwiązywanie problemu wykonawczego w wybranym utworze), 3. publicznej prezentacji przygotowanego repertuaru.
Budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie się z historią i ewolucją budowy poszczególnych instrumentów 2. Funkcjonowanie mechanizmów oraz ich konserwacja 3. Budowa i drobne naprawy mechanizmów. 4. Wymiana odbojników i sznurków, synchronizacja mechanizmów obrotowych.
Budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu (klawesyn)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagadnienia techniczne – opieka nad instrumentem 2. Zagadnienia merytoryczne – temperacje klawesynu
Budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu (instrumenty smyczkowe)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznanie ewolucji instrumentów lutniczych oraz procesu budowy instrumentów lutniczych, 2. Analizowanie i ocena stanu używanego instrumentu i prawidłowości jego budowy, 3. Rozwijanie i utrwalanie praktycznych umiejętności prawidłowej bieżącej obsługi instrumentu (wymiana strun, ustawienie podstawka, dbałość o powłokę lakierów), 4. Kształtowanie umiejętności współpracy z lutnikami.
Budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu (instrumenty dęte blaszane)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie się z historią i ewolucją budowy poszczególnych instrumentów 2. Funkcjonowanie mechanizmów oraz ich konserwacja 3. Budowa i drobne naprawy mechanizmów. 4. Wymiana odbojników i sznurków, synchronizacja mechanizmów obrotowych.
Budowa i zasady strojenia i konserwacji instrumentu (instrumenty dęte drewniane)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie się z historią i ewolucją budowy poszczególnych instrumentów 2. Funkcjonowanie mechanizmów oraz ich konserwacja 3. Wymiana poduszek i ich pielęgnacja 4. Wymiana korków i podkładek z synchronizacją mechanizmów
Akompaniament do emisji	Student realizuje minimum:

głosu	<ol style="list-style-type: none">1. trzy utwory na głos męski lub żeński z towarzyszeniem fortepianu (pieśni i arie);2. utwór na instrument dęty/smyczkowy, z towarzyszeniem fortepianu;3. realizację wyciągu fortepianowego;4. ćwiczenia czytania a`vista t.j. utwory wokalne i instrumentalne z fortepianem o zróżnicowanej fakturze, metrorrytmice i stylistyce.
-------	---